

SURT CADA TRES SETMANES

SUBSCRIPCIÓ	
Població.	5'00 ptes. l'any
Fora	6'00 " "

Dels articles en són responsables llurs autors. - No es retornen els originals. - Anuncis, esqueles i remesos a preus convencionals - - - - -

DE CARA A PONENT

SUARA acabem de celebrar el primer aniversari de la proclamació de la República Espanyola. El dia 14 d'Abril de 1931, jornada memorable en la història dels pobles ibèrics. la Catalunya tiranitzada i rebel sempre contra els Borbons era la primera en desempallegar-se d'aquell jou, i el primer ciutadà de Catalunya, Francesc Macià, en representació del poble que li havia donat la confiança, proclamava la República Catalana, molt abans de que al mateix Madrid fos proclamada la República Espanyola.

Aquella República Catalana incipient, era el fruit de moltes generacions lluitadores; de 1714 ençà, mai s'havia apaivagat a Catalunya l'ansia de llibertat. En el simbòlic altar de la Pàtria, s'havia mantingut sempre el llengoteig tremolós del foc sagrat de la terra mare. A través del temps, una generació trametia a l'altra el deure de mantenir aquest foc.

Eren les dones catalanes que, al peu del bressol, vetllaven el son de llurs infants amb cants melosos de la nostra terra. Eren els poetes amarats per la llum del geni que, amb la llengua apresada en el bressol cantaven himnes d'amor i de dolor a la Pàtria esclava, desvetllant arreu d'arreu on es trobés un català, el sentir del deure a complir, bregant per les justes reivindicacions de Catalunya. Eren els músics que, guarnint meravellósament les corrandes populars, feien néixer aquella música tan nostra que sembla talment feta per sorolls naturals i harmoniosos, recollits pels pobles i pels camps de Catalunya. Eren els artistes tots que, en els moments de llur inspiració, es sentien atrets vers l'expressió del sentiment patriòtic. Erem tots els catalans que, al preferir parlar la llengua vernacla a cap altra, expressàvem ço que mai ni homes ni lleis no podran destruir: la personalitat d'un poble.

Aquella República Catalana incipient—dèiem més amunt—assenyalà la fi d'una pila d'anys d'opressió humiliant. Catalunya trencava les cadenes de l'esclavatge, i amb ella tota Espanya es desentenia de la fracassada Monarquia per a implantar un règim de llibertat i de justícia: la República Espanyola.

Catalunya, que no havia pogut assolir els seus drets en règim monàrquic, podia desenvolupar-se lliurement en el règim de democràcia que representava la República Espanyola. Catalunya podia fer una realitat els seus anhels, fent obra conjunta amb els altres pobles ibèrics.

Fou convingut que Catalunya manifestaria les seves aspiracions en un Estatut que seria sotmès a l'aprovació del Parlament espanyol. Redactat que fou, el poble l'aprovà amb entusiasme.

Avui, la seva discussió a les Corts va a començar; Catalunya viu uns dies de gran transcendència. I hom veu amb joia, com després de les lluites que per divergències doctrinals s'havien descapdellat entre nosaltres, els nostres representants polítics, bandejant tendències i ressentiments, s'han aplegat sota la bandera barrada per a fer obra conjunta de patriotisme i fer prevaldre la voluntat de Catalunya amb la íntegra aprovació dal seu Estatut.

Com en els dies que precediren a l'adveniment de la República, el poble torna a vibrar, fiblat per l'emoció patriòtica.